

La mare de tots els 'derbys'

Els enfrontaments esportius entre el València i el Barça són, històricament, una de les millors oportunitats de tastar sense additius tots els ingredients del bon futbol.

Tot és a punt. El pròxim diumenge 12 de desembre, FC Barcelona i València CF mesuraran les seves forces, un cop més, al camp d'aquest últim: el popular Mestalla. El partit, durant el qual tan sols es disputaran dos punts, posarà a prova, no obstant, la resistència de milers de cors. Seran dues hores en què les incidències damunt el terreny de joc faran oblidar l'augment de l'atur i la crisi econòmica que l'acompanya, o la violència que genera la drogodependència..., però que afegiran una preocupació més als infeliços aficionats de l'un equip o de l'altre —potser dels dos, si el repartiment dels guanys s'escau salomònicament—.

És el futbol en estat pur: emoció, qualitat, controvèrsia, sentiment, espectacle. I per sort, es repeteix cada any si més no un parell de vegades, separat per l'espai just de temps que permet de recordar amb detall l'anterior lliçó. De fet, la premsa encara es fa ressò de tant en tant del fabulós encontre que els jugadors de les dues plantilles van oferir en la vint-i-setena jornada del campionat 92-93, el 20 de març. En aquella ocasió, el Barça va acabar imposant-se per 3 gols a 4. Hauria pogut ser a l'inrevés.

De Prieto a Bakero. Curiosament, en la primera ocasió que València i Barcelona van jugar plegats a primera divisió, la temporada 31-32, el resultat fou de 0 a 0. En la segona volta, a l'antic camp de les Corts, el Barça va guanyar 3 a 2, tot remuntant un marcador advers de dos gols. El jugador valencianista Prieto, al minut 6, obria amb el 0-1 el compte d'una rivalitat històrica. Des d'aleshores, ambdós conjunts s'han enfrontat 116 vegades en la Lliga: 55 partits els ha vençuts l'equip blau-grana, 31, l'equip blanc i hi ha hagut 30 empats, amb un total de 383 gols marcats (vegeu requadre). El blau-grana Bakero és, amb un remat de cap —el que decantava la balança del 3 a 4—, l'últim realitzador fins ara.

Però la passió va més enllà de les dades asèptiques i inqüestionables. Fet i fet, són l'antítesi del futbol, i també el seu complement necessari. El campionat 47-48, que finalment es va adjudicar el Barça, es va escolar a la penúltima jornada amb un decisiu matx entre els dos principals equips dels Països Catalans, empatats a punts en aquell moment. Centenars de barcelonistes es desplaçaren fins a la capital del Túria, ja en aquella època, per animar en directe els seus jugadors. Amb l'1 a 3 resultant, els blau-grana es van assegurar el títol. De manera semblant es van disputar els últims compassos dels tornejos 48-49 i 52-53, en què el València es va haver de conformar amb el segon lloc a la taula classificatòria darrere del Barcelona. I la temporada 70-71, la darrera Lliga assolida pel València, que es va decidir per l'avantatge de gols, ja que totes dues plantilles van arribar al final amb els mateixos punts i positius (43 +13).

No en va, l'entusiasme que desperten aquestes trobades futbolístiques té un origen ben clar: la qualitat del joc que s'hi desplega. Barcelona i València passen per ser dos dels equips que cultiven un toc més vistós de pilota, allò que s'anomena futbol d'atac. I aquest fet implica un respecte mutu i una ràbia sobre la gespa que, malauradament, no són habituals. Bona prova d'això és l'exemple del 6 d'octubre del 1940, quan el Barça remuntà en la segona part un 0-3 fins establir-lo en el 4-3 definitiu.

Igualment, entre el repàs a les confrontacions València-Barça, mereix una menció la inauguració de l'estadi del Nou Camp, el 14 de setembre del 1958, jubilat el camp de les Corts. Qui sap si per celebrar-ho amb més cotundència, els locals van etzibar un 6 a 0 als visitants, la conclusió més cruel haguda fins al moment (la màxima golejada del València al seu contrincant és un 6 a 2). Per últim, el comiat com a jugador barcelonista de l'actual entrenador culé, Johan Cruyff, es va produir també amb un

Ramallets desvia un xut del valencianista Buqué. Aquest partit de la temporada 56-57, jugat al Mestalla, va acabar amb un ajustat 3 a 3; malgrat que el resultat més repetit entre els enfrontaments de Barça i València és l'empat a 1, els festivals de gols són molt freqüents.

ARXIU

partit contra el mateix oponent. Tota una festa.

El jugador número 12, o els factors extrasportius. Tanmateix, a ningú no se li escapa que els enfrontaments entre culés i valencianistes tenen un complement social que forma part del seu atractiu intrínsec. La pugna eterna entre Barcelona i València per la capitalitat del país ha creat en els ciutadans que hi viuen un sentiment de competència que ha afegit fervor i caliu a les ja de per si transcendents diades futbolístiques. L'esport esdevé, doncs, una bona forma de sublimar "l'estat de la qüestió". Josep Benavent, abonat del València des de fa quaranta-dos anys, n'ha estat un testimoni d'excepció durant molts anys: "Els València-Barça tenen una significació especial; certament, hi ha molta gent que va a veure'ls per raons polítiques, per allò que són els catalans els que vénen a jugar, però també és precís dir que molt sovint són els millors partits de la Lliga". De l'altra banda, no es percep tan nítidament aquest component "polític", tot i que el blaverisme ha fet l'impossible per evidenciar-lo: pamflets, atacs als autocars d'aficionats barcelonistes, insults... Agustí Roca, soci del Barcelona des de l'any 1948, ho veu així: "Circula el tòpic que els valencians ens tenen mania i que quan hi anem ens estan esperant per amargar-nos el viatge, però també haig de dir que alguna vegada he baixat a València i que l'ambient no m'ha semblat diferent del d'altres camps de futbol quan juguen contra el Barça". Josep Benavent rebla el clau i afirma que "el públic del València també aplaudeix el Barça quan juga bé, l'esportivitat predomina per damunt de minories fanatitzades. I ací també hi ha molts aficionats barcelonistes".

En qualsevol cas, els ingredients que es couen dins i fora del rectangle verd conformen un succulent plat que no hi ha dubte a qualificar-lo de *derby*. Com sempre ho han estat, i al mateix nivell, les topades amb l'Espanyol –ara a segona divisió i que juga també a Barcelona– o amb el Reial Madrid, l'etern enemic, l'antagonista del club blau-grana per antonomàsia.

Falta poc per al pròxim capítol d'aquesta sèrie inacabable i d'antuvi una incògnita està per descobrir: l'estratègia, arriscada o de contraatac, que el nou entrenador valencianista, Paco Real –qui omple el buit deixat per Guus Hiddink–, ordenarà. L'himne del València sonarà quan l'equip amfitrió saltarà a l'arena i milers de paperetes intentaran dibuixar la senyera de la ciutat de València amb la ferma oposició dels nombrosos seguidors barcelonistes. Al centre, els jugadors blancs intentaran batre la porteria contrària i arribar al gol 3.000 de la Lliga. La tensió es palparà en l'ambient, en les llars davant el televisor. I les *porres* es veuran desbordades. Però el futbol haurà guanyat una altra vetllada inoblidable. **Joan Morales**

Enfrontaments de Lliga entre el Barça i el València

	Partits jugats	Partits guanyats	Partits empatats	Partits perduts	Gols a favor	Gols en contra
Les Corts / Nou Camp	58	35	16	7	123	63
Mestalla	58	24	14	20	106	91
	Partits jugats	Partits guanyats Barça	Partits empatats	Partits guanyats València	Gols del Barça	Gols del València
Total	116	55	30	31	214	169

Al camp del Barça

Al camp del València

Màximes golejades

6-0 (1958-59)

0-3 (1980-81)

6-2 (1961-62)

2-5 (1984-85)

Historial d'ambdós clubs

Barça
Fundat el 1899
63 temporades a 1a
13 cops campió de Lliga

València
Fundat el 1919
59 temporades a 1a
4 cops campió de Lliga

Partits de Lliga	Partits jugats	Partits guanyats	Partits empatats	Partits perduts	Gols a favor	Gols en contra
Barça	1.855	1.006	380	469	3.823	2.220
València	1.757	771	395	591	2.998	2.411

Dades fins el 27-28 de novembre de 1993